

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— Ft
Félévre 6.—
Negyedévre 2.50
Egy hónap 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
tül.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVŰ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiac, a város-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábnak pólít
sorokint 6 krajár
számítanak.

A városi közvilágítás.

Debreczen, február 9.

„Többen“ aláírással f.é. január 31-én egy terjedelmes cikk jelent meg a „Debreczeni Ellenőr“ hasábjain, sőt tegnapelőtt külön nyomtatásban is megjött hozzám, elpanaszolva, hogy a közvilágítás ügyében nyitott pályázat azért nem sikerült, mert feltételeiben a város nagyon magasra csigázta igényeit és e miatt lett drága mind a három beérkezett ajánlat. A hosszú fejtegetést tanácsadás fejezte be, hogy új pályázat kell más feltételekkel.

Nem szeretem látni, mikor vak vezet világtalant, mikor olyan akar mást tájékozni, a ki e közben saját tájékozatlanságát árulja el. S mivel Eszrevételeiben a „Többen“ társas czég egy némely körülményt elhallgatott, másikat pedig felderített: kötelességemnek tartom tőlem telhetőleg utját állani annak, hogy a város képviselő testületének tagjai tévedésbe ejtessenek s kötelességemnek tartom pótlásul és helyreigazításul előadni a következőket.

Az Augsburgi légszeszipar társulat már 1894. ápril hóban beadványt intézett a városhoz, melyben az eddigi légszesz árak mérséklése mellett szerződést ajánlott a villammal combinált világi-

tásra. Ez az a beadmány, melynek elintézését Z. L. bizottsági tagtársunk többször sürgette, kimutatóván, hogy a halogatás anyagi veszteséget okoz a községnek s egyes polgárainak egyaránt. Mennyi a város vesztesége? Sok-sok. Mennyi a polgároké? Annyiszor 3 kr. a hányszor meg van a 18 kr. abban az összegben, a melyet tőlünk, Debreczen polgáraitól a gáztársulat négy esztendő óta zsebre tett, vagyis majd 17 perczent egy évre.

És mit tett a város az ármérsékléssel önként ajándékozni kívánó augsburgi társulattal szemben?

Három évig gondolkozott, bizottságozott. Akkor fölszólította a társulatot, hogy dolgozza át ajánlatát a villamosság kizárásával tiszta légszesz világitásra. Mikor tavaly ez átdolgozás beérkezett, a bizottság lealkudta a mit lehetett, szerződést szövegezett s elfogadás végett beterjesztette a közgyűléshez: a közgyűlés pedig pályázatot rendelt mintegy annak próbájául, vajjon nem lehetne-e ily uton még kedvezőbb ajánlathoz jutni.

Négy esztendei ajándékot immár elveszítettünk s ennek árán nyertünk a pályázat által olyan tapasztalatot, hogy az augsburgiánál nem kaptunk kedvezőbb ajánlatot. S talán okultunk e tapasztalásból? Oh korántsem. Ugy teszünk, mint a ki eléget két

krajczáros gyertyát, hogy világánál megkeresse az elgurult egy krajczárt. Többek javaslata szerint például új pályázattal vesztegetnénk az időt s a feltételek 9. pontjában megkérdeznők: melyik vállalkozó mennyit hajlandó megtéríteni abból a 100,000 frtból, a mit az augsburgi társulattól kaptunk volna, de hasztalan halogatással kárba veszni engedünk?

A Többen czég legjobban látszik örülni azon felfedezésnek, hogy nem kell 150 villamos lámpa, elég lesz 25—30 s akkor világitásunk tökéletes és olcsó lesz.

Kár, hogy ez az eszme nem új s szerzője nem is a „Többen“ czég, hanem az Augsburgi társulat, mely azt fentebbiek szerint már négy évvel ezelőtt feltalálta s elől említett beadványában be is tálalta a városhoz. Mégis a „Többen“ czég a gáztársulatot abban is gáncsolja, hogy eszeágában sincs villamos telep létesítése.

Ha a túlhaladott álláspontokat ily módon sikerül, négy, öt, hat év múlva újra feltalálnunk: akkor majdnem 100,000 frt lesz a kárunk, mint a mennyire azt három évről a cikk értékeli, hanem az 1894. évi beadmánytól tehát hét évre számítva 230,000 frt, a mennyiből tiz évi luxus világitás kitelnék.

A ki tehát azt hiszi, hogy

TÁRCZA.

Carmencita.

Irtá: Pierre Loti.

Istenem! milyen régi ideje,..... Husz hosszú év és egynehány telt el azóta.

Alig pelyhedzett az állam. Mint kádét voltam beosztva a délamerikai vizeken ezirkáló hadihajóra.

Hogy ki vezetett be az én barátomhoz, Carmencitához, arra bizony már nem emlékszem... Valparaisónak abban a részében lakott, a mely távol esik a rakpart és a hajók okozta szüntelen zajtól: Almendralben. Házát kert vette körül, ablakait pedig sűrű vasrács védte, a hogy az már bevett szokás Dél-Amerikában. Ugy harminczöt-harminczhat éves lehetett, a mely korban már elszáll a spanyol nők szépsége. Az én szememben legalább egyáltalán nem tűnt föl veszélyesnek. De nem is akart ő veszélyes lenni, daczára finom, választékos öltözékeinek, melyeket a gyors posta hajók egyenesen Párisból hoztak. „Én már csak vénlányszámba megyek“, — mondotta gyakran.

Rövid idő multán a legbensőbb barátság kötött össze kettőnket. Barátság,

a szó legbeesületesebb és legtisztább értelmében. Neki áldoztam estéimet, mikor elszabadulhattam a szolgálatból, — ő pedig anyáskodott és igyekezett fejembe verni a spanyol igeragozást. — Finom arezbőre valamiskét a sárgásba hajlott és mikor mosolygott, hosszú pilláju szemét olyan kínai módra huzva össze, mindig mondtam magamban: „Milyen szép lehetett!“ — Altalában kevés szavu volt inkább szemével és arezmozdulataival egészítette ki beszédét. De olykor felderült, szellemeskedett, mint valami kis majom, szintugy esufondároskodásba esapott át, de a legártatlanabb módon.

Rendkívül jártas volt a tenyérből való olvasás művészetében. Hányszor, de hányszor nyújtottam oda a kezemet és halmoztam el kérdésekkel.

Nála, különösen esténkint, bár lakása berendezésének egész európai színe volt, elfogott valami érzés, a nagy távolságnak érzete; talán a városrésznék elhagyatottsága okozta és az, hogy mekkora utat kell még megtennem az üres, kihalt utcákon keresztül, míg az élénkebb kikötőig érek. Bizony jó két kilométer állt előttem minden este, sokszor hullámos tengeren érhettem csak hajónkig, a hol pont tizenkét órákor már ott kellett lennem, mert a kadétoknak még nem szabad kint aludniok. Nappal a kertjében fogott

el erősen a honvágy. Azok a délszaki növények olyan különös, idegenszerű hatást tettek rám.

A zenében nagy ereje volt. Ujjai valódi csodaszámba mentek. Előszeretettel játszta Lisztet, olyan fájdalmasan, inkább édes fájdalommal, valami különös exotikus hangulattal. Gyakran kértem, játszana a Habaneras, a Seguidilles nevű spanyol és chillei tánczokból. Egyszer valami, addig még nem hallott ütemű tánczot játszott. Kérdeztem, hogy mi az?

— Ez...? — mondá — Egy Sema-Coéquet!... A valparaisoi táncz!... Hogyan hát nem ismeri?...

Később gyakran volt alkalmam nézni a Sema-Coéquet, a szép cholasknál (spanyol és indián vérkeverék. De akkor még egyáltalán nem ismertem.

— Oh! folytatta, ha nem ismeri, hát egyszeribe megmutatjuk.

Gyorsan behívta unokahugait: Juanitát, Mercédést és Pillárt, a kik anyjakkal a kert végében laktak. Mikor már felállottak a gyerekek, a zongorához ült, hogy belekezdjen a Sema-Couéque-be de hirtelen meggondolta magát:

— Nem, nem! Ehhez énekelni kell, mint a hogy a cholask énekelnek, éu majd kísérem tambourinon.

A kicsinyek lengtek, énekeltek és ő csillámló szemekkel, majdnem indián hév-

városunk a 210000 frt deficites költségvetés mellett még gondolhat villamvilágításra, csak hogy szerényebb keretek közt: az cikkkezés helyett még azt is jobban fogja tenni, ha a világítás ügyét egészen újra kezdve, az 1894. évi kombinált világítási ajánlatot a közgyűlésen tárgyalásra tüzeti.

Én más nézetben vagyok.

A három évalatt megtakarítható 100 ezer frtból egy évre 33000 frt, három óra 8000 frtot haladó összeg esik. Minden negyedévi gondolkodás tehát 8000 frtba kerül, melyet nekünk a világon semmi vállalkozó nem lesz hajlandó ingyen, jó kedvűből megteríteni. Ne vesztegessük tehát áldatlan pályázatokkal az időt, mely jelen esetben valósággal pénzt, naponta mintegy 88 frtot jelent, hanem további kísérletezés helyett siessünk a szerződéssel. Az augsburgi társulat 35 évi meghosszabbítás árán 100.000 frt mérséklést kínál; következőleg e társulat, különben egyenlő feltételek mellett vetélytársal szemben is kedvezőbb reánk nézve mintegy évi 3000 frttal, mert a 100.000 frtból, ha 35 év közt fölosztják, majd ennyi esik egy évre.

Tegyük föl azért az augsburgi társulattal újra a tárgyalás folyamát s kíséreljük meg, ha lehet, még további engedményekkel visszaszerezni tőle, a mit négy évvel ez előtt kínált, de akkor el nem fogadtunk. Főútezőnk villamos világítását pedig vivjük ki az által, hogy a társulatnak biztosítsanak a magán megrendelők megfelelő fogyasztást.

Egy városi bizottsági tag.

vel vadsággal pöngette a hurokat, száraz kis ujjai csak úgy ugráltak a hangszeren a Sema-Couéque fékevesztett ütemeire.

Hamar megtanultam. Aztán minden napossa vált; estéinket rendszerint azzal fejeztük be: „Nem tánczolnánk Sema-Couéque-et?”

Egyszer, annak a napnak az előestéjén, a mikor elhagytuk Chilét, hogy Polynesiába induljunk, kértem, tánczolná el ő maga.

— Egy ilyen vén leány, mint én?!... méltatlankodott... De igazán is, Pilar, hát lehetne, hogy eltánczoljam?

— Uram, fordult felém Pilar, senki sem tánczolja úgy egész Valparaisoban, mint Carmencita néni!

Könnyed, leheltszerű mozdulatokkal fogott a táncba. Eleinte csak nyulánk felsőteste mozgott, míg csipője mozdulatlan maradt, alig-alig engedve meg szikrányi himbálózást. Aztán mintegy varázsütésre, mintha valami szélvihar sodorta volna magával örült forgatagként ragadta el a táncz.

Ekkor tűnt föl először fiatalnak... Tizenhét hónap mulva kerültünk vissza. Rövid és komor hangulatu tartózkodásra, mielőtt visszatértünk volna Franciaországba.

— Német újság a magyarok ellen. Lipéséből telegrafálja tudósítónk: A Leipziger Zeitung mai száma szemenszedett hazugságokkal teli cikket közöl Magyarországról s gyalázza a magyar kormányt és a magyar nemzetet a helységnevek megmagyarosításáról alkotott törvényeziké miatt. A rágalmozó cikkek Segesvárról van keelve s R. C. dr. van alája írva.

— Szathmáry György utóda. A közoktatásügyi miniszterium VI. ügyosztályának főnökévé Wlassics Gyula miniszter dr. Axamethy Lajos miniszteri tanácsost nevezte ki. Ezen ügyosztályba tartoznak az összes népoktatási intézmények és a tanfelügyelet. Axamethy már Szathmáry szabadságoltatásától kezdve, tehát egy év óta vezette ideiglenesen ezt az ügyosztályt. A VI. cz. alügyosztály élére, melyet ezelőtt dr. Axamethy vezetett, a miniszter Kuliszky Dezső osztálytanácsost állította.

— Orosz-francia barátság. Páris és Franciaország egészen el van foglalva a Zola-pörrel, amellyel azonban a kamara ülésén Méline miniszterelnök és Hanotaux külügyminiszter nevezetes külpolitikai nyilatkozatok tettek az orosz szövetségről, amelyet bencsének és állandónak mondanak, a melyben kételkedni nem szabad. Az egy történelmi tény, amely fölött magyarázatokba bocsátkozni nem lehet. A kormánynak Oroszország mellett tüntetése a keleti események s a Zola-pör alkalmából nevezetes. Ezenkívül jelentékeny a külügyminiszter azon nyilatkozata, hogy Kína integritását föntartani akarják — ez éppen olyan, mint Törökország integritása — és hogy Franciaország állása Abisziniában kitünő, a mi Olaszország és Angliának kellemetlen.

— A kvóta-bizottság konferenciája. A Bud. Tud. arról értesül, hogy Bánffy Dezső báró meghívására a legutóbbi kvóta-bizottság tagjai tegnap bizalmas konferenciát tartottak. A kormány, mely eddig a kvotabizottság tanácskozásaira tartózkodott minden befolyás gyakorlásától, az idézett lap jelentése szerint, ezúttal sem hagyta el ezen álláspontját, de a bizottság volt tagjai sem tudtak a konferencián tárgyilagossá bocsátkozni, hanem csak annak konstatálására szorítkoztak, hogy az ő megbízatásuk a kvótakérdésben

bekövetkezett királyi döntés következtében megszűnt. Szerintünk csak egy új bizottság foglalkozhatna azzal az anyaggal, mely már elkészült és mely az elmúlt esztendő pénzügyi eredményei által esetleg még kiegészítették.

Országgyűlés.

Budapest, február 8.

Az a szombati katalógus olvasás, ha a jegyzőkönyvben nincs is joga, nem veszett el nyomtalanul. Ma már akkora Ház volt együtt az ülés elején, hogy igazán nem kellett tartani semmiféle ellenzéki ötlettől.

Lehet, hogy a földmívelési tárca vonzotta az embereket, lehet az a körülmény, hogy a fiatal Béli László volt első szónoknak feljegyezve. Béli László korjegyző volt, mikor ez a t. Ház megalakult. A felett vita folyt a galleriakon, hogy ő volt-e a legszebb a korjegyzők között vagy Mezőssy Béla, — de ez kétségtelen volt, hogy a legelegánsabb Béli László volt. Azonfelül a negyvennyolcas Mezőssy már felvette azokat a bizonyos rózsalánczokat, Béli László pedig még legényember is, meg jobboldali is és az Isten tudja meddig viszi az ilyen ember, a ki a korjegyzőségen kezdi a honatya-ságot.

Ennyi előny talán már elegendő is lett volna, de a fiatal Béli nem érte be vele. A szűzbeszédével bebizonyította, hogy — okos ember és olyan sikere volt, hogy — maig se felejtették el a honatyák.

Ezt bizonyítja az, hogy mikor ma szólásra emelkedett nagy tömegben telepedtek köréje és olyan „halljakkal” fogadták, amilyen csak azoknak a szónokoknak jut ki, a kiket csakugyan megakarnak hallgatni. És Béli László dicséretesen meg felelt a várakozásnak. Lelkes melegséggel mondott józan, érett igazságokat és a színes, — meleg mondatai valósággal felhevítették a többséget. Igen szívesen hallgatták és sűrűn helyeselték; — pedig a témája nem volt valami tulajdonoson lelkesítő. Az állatorvosokról beszélt; de értett hozzá, hogy közben szót ejtsen érdekesebb témákról is.

Hosszasán, zajosan meghelyeselték. Sima Ferenczet hívta fel a jegyző és a szélsőbal egyszeriben felkerekedett. Olyan magánosan maradt a szentesi kép-

kézmozdulattal mutatott nagykendőjére, melybe állig volt beburkolózva.

Ekkor, álmomban, úgy tetszett, hogy út az óra, melyben fregattunkra kell visszatérnem, hogy tovább vitorlázunk. Még hosszú utam volt hátra, keresztül a sötét utcákban, a csapszékek mellett, hol a nevető pajkos Cholas-k járják a Sema-Couéque-et; telt, csupasz karjaikkal a levegőben hadonászva, a kezükben lobogó kendőkkel integettek felém, hogy késleltessenek szorongó futásomban. Végre az éj sötétjébe tűnt a látomány, esend vett körül és úgy éreztem, hogy a busan hullámzó tengerhez értem...

Réggel, mikor ismét a valóságos életbe ébredtem, egész élnken született ujjá agyamban a Carmencita emléke, mint a hogy rendszeren történni szokott, az első órákban azután, hogy valakiről álmodunk. Annnyira lehangolt, hogy tovarebbent szépségére, semmivé lett gyönyörű alakjára gondoltam. És huszonhárom év óta ekkor történt először, hogy annak az érzésnek tudatára ébredtem, amely érzés bizonytalanul, megvallatlanul mindig szunnyad a barátság leple alatt, amelylyel egy szép, vagy csak még az imént is szép volt nő iránt viseltetünk.

— Szomorú

viselő, mint a pusztai tűz. A negyvennyolczas padokra még tévedésből se vetődik egyetlen lélek és nem mutatkozott a Sima köteles hallgatósága: Vissontai Soma sem. — Csak **Darányi Ignác** földművelési miniszter nézett vele farkasszemet, a mikor erősen szociálistikus tendenciákkal beszélt a munkáskérdésről és panaszkolt a latifundiumok szaporodását.

Egyébként csendes volt a Ház és az unalom feküdt meg a termet.

Egyszerre valami csattanás hallatszott. A Ház felriadt a szenderegésből. Nem történt semmi különös. Csak a szónokok táblája esett le az elnöki emelvény deszkafaláról. Egy pillanatig ott heverték a szónokok a tisztelt Ház padlójának törökösen mintázott szőnyegén. — Hamar visszarakták őket, Sima beszélhetett, a Ház pedig nem hallgathatta tovább.

Az öreg Mocsy Antal után **Latinovics Pál** és **Bethlen András** gróf, a ki egykoron ugyanabból a zsöllyéből hallgatta a földművelési vitát, a melyben most **Darányi Ignác** hallgatja nagy figyelemmel az elődét. Egy általában nagy figyelem veszi körül a volt földművelési minisztert. Gróf **Károlyi Sándor** a nemzeti pártról átült a jobboldalra, épen a miniszterelnök háta mögé, sőt idetelepszik a negyvennyolczas **Benyovszky** gróf is.

Bethlen András gróf a kinek a fél-szeme át van kötve, így nagy esőndben beszél elegánsan, lassu tempóban, szinte tagoltan. Dícsérettel és elismeréssel szól **Darányi** miniszteri munkásságáról és az előd lojálisán hajtotta meg lobogóját az utód sikerei és programja előtt. Részletesen és behatóan foglalkozott a gróf a tárcza különböző ágazataival, a felmerülő jelenségekkel, közöttük a szocializmus-sal is, a melyről az a véleménye, hogy azt törvényhatósági intézkedésekkel megakadályozni egyáltalában nem lehet. Szólt a telepítésekről és miután hazánk természeti szépségeinek érvényesítését fontos és szép hivatásnak tartja, felvilágosítást kér arra nézve, miért szállították le a magánfürdők támogatására szánt összeget. A költségvetést elfogadja.

Még **Pichler** beszélt pár szót s ezzel az ülés véget ért.

Zola sajtópöre.

Dreyfus Lucie és Zola.

A tegnapi tárgyalást megelőzőleg **Dreyfus Lucie** asszony, a száműzött kapitány neje, Zolával beszélni kívánt. Zola azonban azt válaszolta: nem tartja czélszerűnek, hogy a pör eldölte előtt megismerkedjék vele.

Esterházy és a tiszték.

Mindenkinek feltűnt, hogy **Esterházy őrnagyot**, mikor a tárgyalási terem felé tartott, a folyosón ácsorgó katonatisztek szemmeláthatólag ignorálták.

Az utca.

Az utca képe miben se változott tegnap óta. Óriási tömeg hullámszik a törvényszék palotája előtt. A rendőrség nagy tömegben vonult ki, de közbelépésre nem volt szükség egyetlen egyszer sem, mert a tömeg eléggé mérsékelten viselkedik.

A tüntetés zaja ugyan perczről-perczre felujul, de azért sem az éljenzők, sem a lehurrogók nem ragadtatják magukat kihágásra. Konstatálható azonban, hogy az izgatottság az egész lakosság körében óriási nagy és valószínű, hogy az ítélet holnapi kihirdetése nagyobb fölnululás nélkül nem mulik.

Főként az iránt nyilvánul a közönség körében óriási kíváncsiság, mint határoz majd a törvényszék a tanuk kihallgatása dolgában s hogy mit mond majd a törvényszéki orvos jelentése **madame Boulancy** egészségi állapotáról.

A törvényszéki elnök, hogy a tegnapi tolongást megakadályozza, az őrszemélyzet megszorítását rendelte el.

Az esküdtek.

A tizenkét kisorsolt esküdt neve a következő:

Leblon, kereskedő.
Emeriez, kereskedő.
Bernier, rézműves.
Gressin, hivatalnok.
Nigon, tímár.

Mougnat, magkereskedő.
Bouvier, tőkepénzes.
Houet, kertész.
Bruno, divatárkereskedő.
Dutrieux, kereskedő.
Mourier, kereskedő.
Chevannier, korcsmáros.

A két pótesküdt: **Jourd** és **Pourreux**.

Egy tanu elbeszélése.

A **Figaro** egy a **Dreyfus**-ügyben megidézett tanutól a következő leírását kapja annak a képnek, amelyet a tanuk szobája tegnap nyújtott. A tanuk várakozó szobája egy szűk helyiség, a melyben a megidézettek nagy tömege szorongott a déli óráktól fogva. Kezdetben nagy esend honol a teremben. Alig-alig szól valaki, az a néhány ember is, a ki szomszédjával beszélget, hallkan sutog. A legtöbb tanu nem is ismeri egymást és a megidézettek idegenül tekintenek egymásra. Lassankint azonban mégis megered az általános beszélgetés, a melynek jóformán egyedüli tárgya a **Zola**-pör kimenetelének kérdése.

A tanuk kisebb csoportokra oszlanak. Az egyik sarokban egymás mellett ülnek a volt **Dupuy**-kabinet több tagja: **Logne**, **Poincaré**, **Develle** és maga a volt miniszterelnök: **Dupuy** is.

Velük szemben több magasrangú katonatiszt foglalt helyet. Közük van **Gonze** tábornok egyenruhában, **Lautz** ezredes és nő. Közeliükben többakademikus és tanár verődött egy csoportba.

Anatole France élénk beszélgetésbe keveredett egy tanárral és egész hangosan jelentette ki, hogy ő a **Dreyfus**-per revíziójának feltétlen híve.

Egy kis asztal körül együtt ülnek azok a grafológusok, a kiket **Zola** idéztetett meg, hogy igazolják az ő véleményét a **bordereau** irásszakértőről.

Egy kisebb mellékeremben talpig gyászban várokozik **Madame Lucie Dreyfus** az exkapitány bánatos neje, a kinek arcvonásai megható szomorúságot és fájdalmat fejeznek ki. Mellette ül **Scheurer-Kestner** senator, a kinek a tisztas alakja imponálóan érvényesül. Ott van még **Latande** volt elzászi német képviselő és **Demange Dreyfus** volt védője.

Közel hozzájuk áll **Piquart**, a kit első látásra harmincz évesnek becsülne az ember. Igen rokonszenves megjelenésű, intelligens arcú férfi. **Piquart** polgári öltözkében jelent meg, csak ez alatt a feltétel alatt bocsátották ki a **mont-valérian** i fogságából.

Goreinetti őrnagy, a ki annak a fogháznak volt az igazgatója, a melybe **Dreyfus**-t vizsgálati fogságának idejére zárták, szintén a tanuk között van. Ősz ember, aki imponáló megjelenésével feltűnt.

Walsin-Esterházy is megjeient polgári ruhában, de az ötórai várokozás alatt senkivel szóba nem áll és mindig a folyosón jár-ke. Feltűnt, hogy **Esterházy** került a katonatisztek társaságát.

Ilyen csoportosulásokban várták a megidézett tanuk, hogy kihallgassák őket. Az az idegenszerűség, a mely az első órákban még nyomasztóbbá tette a szűk és sötét szobában való várokozást, lassankint engedett fagyosságából és tanuk között a szolidaritásnak egy neme keletkezett.

Félőtkor több tanu **Laborie**-hez fordult azzal a kérdéssel, hogy meddig kell

még várokozniok. **Laborie** azonnal kérdést intézett **Delagorgue** elnökhöz a tanukra vonatkozólag.

Delagorgue elnök erre kijelentette, hogy a tanukat csak holnap fogja kihallgatni és így azonnal elbocsátotta őket.

Laborie indítványa.

Laborie ügyvéd a **Zola**-pörben a törvényszékhez a következő indítványt nyújtotta be a tanuk kihallgatására vonatkozólag:

„Tekintettel arra, hogy **Casimir-Périer** volt köztársasági elnök kijelenti, hogy a törvényszék rendelkezésére áll, ha jelenléte szükségesnek mutatkoznék, továbbá arra, hogy a vádlott a tanu beidézését az igazság kiderítése czéljából okvetlenül szükségesnek tartja, ragaszkodom ahhoz, hogy **Casimir-Périer** tanuként kihallgattassék. **Ravary**, **Mercier**, **Vallerat**, **Echmann** és **Boisdeffre** tanukat illetőleg, a kik kijelentették, hogy e pörben nincs mit vallaniok, tiltakozom eljárásuk ellen és követelem, hogy a nevezettek mindenestre jelenjenek meg a törvényszék előtt, mert nincs joguk arra, hogy maguk határozák meg, hogy vallomásuk hasznos lesz-e az ügy kiderítése okából, akár ismerik azokat a kérdőpontokat, a melyeket elébük terjesztenek, majd akár nem. Kérem tehát a törvényszéket, rendelje el, hogy az említett tanuk megjelenésére kényszerítesenek. Ugyanez okból **Blanche de Comminge** kisasszony, kinek vallomása az igazság kiderítése czéljából nélkülözhetetlen, szintén megidézendő.

A fátyolos hölgy.

A **Paty du Clam**-**Cominge**-ügyre vonatkozólag a következőket jelentik:

1892 ben ismerkedett meg **Paty du Clam** őrnagy **Comminge** kisasszonnyal és noha harmincz évvel idősebb volt a leánynál, gyöngéd szerelmi viszonyról tanuskodó levelezés indult meg közöttük. Midőn a leány apja hírt vett a viszonyról, felszólította **Paty du Clamot**, hogy adja vissza a leveleket, a ki egynek kivételével vissza is adta valemennyit. Ezt az egy levelet használta föl utóbb **Paty du Clam** arra, hogy zsarolást kövessen el. Találkozóra hívatta egy hölgygel a leányt, a ki nem maga ment, hanem öcsesét küldte. Ez azután átvette 500 frank lefizetése után a levelet. Az a levél, amelyet az ismeretlen hölgy intézett **Comminge** kisasszonyhoz, ezzel a szóval volt aláírva: **Speranza**. Minthogy pedig azokon a táviratokon, amelyek **Piquart**-t árulással vádolták, szintén ez az olasz szó, a mely magyarul annyit tesz, hogy: reménység — szerepelt aláírás gyanánt, valószínűnek tartják, hogy a táviratokat is **Paty du Clam** intézte **Piquarthoz** zsarolás czéljából, vagy egyéb okon.

Kihallgatásra jelentkező tábornok.

A hangulat ma sokkal nyugodtabb, mint volt tegnap.

Bizonyító eljárásról a tegnapi határozat értelmében a pör folyamán természetesen szó sem lehet, mivel csak az **Esterházy** fölött ítélt bíróság ellen felhozott vádakra nézve türik meg a bizonyítást. A tárgyalás legérdekesebb része kétségen kívül az lesz, mikor **Zola** meg **Clémenceau** fog majd beszélni.

Feltűnést keltett, hogy **Gonze** tábornok maga kérte, hogy hallgassák ki tanuképen. Feltűnő, mert **Billot** megtiltotta a katonatiszteknek a tanukul való szereplést.

A homlokon csókolt Rochefort.

Igen érdekes epizód játszódott le a tegnapi tárgyalás előtt. Midőn **Rochefort** a törvényszéki palota elé ért kocsiján és kiszállott belőle, kocsisa megölelte, homlokukon csókolt és engedelmet kért tőle

azért, hogy olyan módon fejezi ki bámulatát és csodálatát.

A mikor Rochefort Labourie beszéde közben hangosan fölkaozagott, egy mellette ülő fiatal ügyvéd haragosan rászólt:

— Hallja! itt nem szokás kacagni! Ez komoly hely!

Zola a tegnapi tárgyalásról.

Tegnap este Zola számos barátját fogadta, a kik őt a tegnapi első tárgyalási nap jó kimenetele alkalmából melegen üdvözölték. Zola úgy nyilatkozott, hogy általában meg van elégedve az első nap eredményével, különösen pedig védője szereplésével és konstata, hogy a közönség szimpátiája teljesen felé fordult. Kijelentette, hogy nem elégszik meg azzal, ha egyszerűen fölmentik. Ez nekik teljesen közömbös. Nem nyugszik addig, a míg Dreyfus ártatlansága ki nem derül. A rajta elkövetett jogi igazságtalanságot mindenesetre jóvá kell tenni. Ő nem ismeri a Dreyfus-család tagjait s nem is akar megismerkedni velük mindaddig, míg póre el nem dől. Ezért volt kénytelen visszautasítani Dreyfusénak azt a kívánságát, hogy véle megismerkedhessék. Azt akarja, hogy a tárgyalás teljes folyamata alatt elfogulatlan lehessen.

A mai tárgyalás.

A mai tárgyalás fél egykor kezdődött. A bíróság ma fog dönteni a katonatisztek tanuvallomásának kérdésében. Romélik, hogy holnap már ítélethozatalra kerül a sor. Maga a bíróság is siettetni fogja ezt, még ha késő éjjelig volna is kénytelen folytatni a tárgyalást.

Ováció Zolának.

Zola ma is későn érkezett a tárgyalásra. A midőn kocsjából kiszállott, a törvényszéki palota előtt néhány „a bas Zola!” hallatszott, de az intelligens közönség nagy része ma rendkívül, sőt meglepő rokonszenvvel, zajos és tüntető ovációkkal fogadta, melyek szakadatlanul tartottak, míg Zola a tárgyalási teremben eltűnt.

Mikor Zola a törvényszéki palotába lépett, megható incidens történt. Egy sarokban állt Dreyfus Lucy, a szerencsétlen kapitány neje. Midőn meghallotta, hogy Zola közeledik, a bejáráshoz sietett s Zolához akart férközni; de ez a tüntető tömeg miatt nem sikerült neki. A rokonszenves ovációk láttára és a lelkes tüntetések hallatára, könnyek toltak szemébe s zokogva támaszkodott a falnak. Dreyfusné azután Clemenceau és Labourie ügyvédek kíséretében a tárgyalási terembe vonult.

A hangulat a tárgyalási teremben.

Az a tolongás, amely ma az igazságügyi palota előtt és a palotában keletkezett, egyszerűen leírhatatlan. A folyosókon, de magában a tárgyalási teremben is ember ember ember hátán szorong. Törvényszéki tárgyalás iránt emberemlékezett óta nem nyilvánult akkora érdeklődés, mint a mai tárgyalás iránt. Az emberek taszítják, lökdösik egymást. Itt ott vaióságos ökölvíadalra kelnek. Olykor éktelen ordítás szakad föl erről-arról. Az izgatottság szinte ijesztő. Mindenki lesi azt a pillanatot, midőn a törvényszék a katonai tanuk megidézése tárgyában határoz majd. Abban a pillanatban, hogy Zola megjelenik a teremben, az egybegyűlt közönség viharos ovációban tör ki. A hangulatnak ezen kedvezőre fordulását tegnap még gyanítani se merte volna senki.

A kód oszladozik.

A midőn Picquart az előcsarnokban megjelenik, hívei és ismerősei körül fogják s csak úgy dől reá a sok kérdés, hogy szabadlábra bocsájtották-e már?

Piquard szemmel láthatólag igen jókedvű. Mosolyogva válaszolja a kérdezőknek:

— Szabad még nem vagyok uraim de a kód oszladozni kezd már.

Fél egy órakor ő is a tárgyalási terembe tart. A bíróság tagjai még mindig nem jelentek meg, a minek oka nyilván az, hogy valami döntő kérdés fölött folyik ép a tanácskozás.

A törvényszék határozata.

1 óra d. u.

Épp most jelenik meg a törvényszék. A nagy zaj hirtelen lecsillapszik s mély csend áll be.

Delagorge elnök kijelenti, hogy a törvényszék határozata szerint, csakis Merzier tábornok és (az elnök itt egy kis szünetet tartott) Paty du Clam megidézését rendelte el.

A midőn Paty du Clam nevét kiejtette az elnök, a közönség közt nagy mozgás támadt. A jelenlevők szinte megkönnyebbülten lélekzettek fel annak tudatában, hogy most a bíróság színe előtt meg fog jelenni az a férfi, a kis Dreyfus az ő diabolikus szellemének nevezett.

Kijelentette továbbá az elnök, hogy Casimir Pierier volt köztársasági elnök megidéztetését a törvényszék nem rendelte el.

SZÍNHÁZ.

* **Makrancos hölgy.** A Sakespeare darabok közül talán a Makrancos hölgy az egyedüli, mely Debreczenben telt házat eredményez. Shakespeare e remekét a múlt évben is láttuk; akkor Salvini, a nagy olasz művész személyesítette Petrucchiót. Tegnap este *Komjáthy* játszotta ezt a szerepet díszletes igyekezettel és sikerrel. Minden ízében férfi, a megtestesült energia ez a Petrucchió, a ki hatalmával, legyőzi a nőt, tiszta, nemes szándékával pedig szerelmet ébreszt maga iránt. *Komjáthy* alakításán meglátszott, hogy lelkiismeretes figyelemmel áttanulmányozta szerepének minden részletét. A közönség többször tapsolta, sőt egyszer nyílt színen is. *Komjáthy* nagy rutinnal rajzolta a rendkívül dacos és rakoncátlan Katalint. Főképp abban a jelenetben hatott, mikor a férje szigora előtt megtörik, de ugyanekkor a szerelem is melegíteni kezdi akaratos, fagyos szívét. *Halmy* Margit kis szerepében is teljesen jól megfelelt, előkelő izlésről és kiváló műveltségről és értelmességről győzött meg ujjalag. *Sziklay* az inas szerepében mulattatott.

Törvényszék.

* **Véletlen lövés.** Bodnár János nap-számos a múlt évben június hó 4-ikén reggel a Schneider-féle tanyán reggelizés közben elvált társaitól s később egy töltött fegyverrel tért vissza. Leült társai mellé a töltött fegyvert feljűk fordítva játszadozni kezdett, majd elsütötte a töltött fegyvert. A lövés két embert sértett meg. Dobreczni István könnyen sérült meg, de Debreczeni Eszternek egyik sörét jobb szemébe furódott s a leány arra a szemére meg is vakult. A törvényszék elé került az ügy, hol Bodnárt gondatlanságból okozott súlyos testi sértésért vonták felelősségre. A törvényszék: Elnök Szőke István, bírák dr. Oláh Miklós és dr. Tóth Aurél, ügyész dr. Gaál Endre, jegyző Deák Ferencz; — dr. Isoó János törvényszéki orvos szakszerű véleménye alapján, ki az epilepsziában szenvedő vádlottat épelméjének mondja s a tett elkövetéseker is beszámítható állapotban volt, — Bodnár Jánost gondatlanságból okozott súlyos testi sértésért hatheti fogházra és ötvenforint kártérítésre ítélte. Vádlott az

ítéletben megnyugodott, panaszosok s ügyész fellebezett.

* **Párbaj tárgyalás.** A debreczeni törvényszék ma ismét párbajügyet tárgyalt. Mandel Béla és dr. Szöllősi Béla a múlt év május 30-án a sámsoni domboknál pisztoly párbajt vívtak egy kávéházi affér miatt. A felek háromszor lőttek egymásra de a segédek vallomása szerint a Szöllősi segédei által hozott s a párbajnál használt fegyverek nem a legjobbak voltak s így hat lövés közül csak egy sült el, míg a többi csütörtököt mondott. — A törvényszék Szőke István elnöklete alatt tárgyalta a homályos ügyet s épen azért, hogy a törvényszék előtt az affér teljesen tisztázva legyen egy tanu beidézését rendelte el s a tárgyalást délután 3 óráig felfüggesztette.

TÁVIRATOK.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

Páris őrjöng.

Budapest, február 9. Párisból jelentik: A francziák fővárosa lázban van és remeg az izgalomtól. Féltő, hogy az izgalom minden perczen kiforgatja a város társadalmi rendjét sarkából. — Kedden délután az igazságügyi palota előtt rengeteg tömeg sorakozott és halált kiáltott Zolára. A nagy író ügyvédjével együtt a kocsiba ült. De alig indult el, a tömeg megrohanta a kocsit, tájtétköz gyűlölettel és éktelen ordítózással:

— Halál Zolára!

— Vesszen a Dreyfus sindikátus.

Borzalmas jelenetek fejlődtek ki. A tömeg, mely két tömegre oszlott, agyba-főbe verte egymást. Egyik védte, a másik támadta Zolát. A rendőrség tehetetlenül állott. Kikacagták, taszigálták, verték az embereit. Zola embereit összeverték s a legtöbben számtalan sebekből borítva vittek el a helyszínről. Maga Zola a tömeg halálordítása, véres fejű barátainak csoportjában elájult. Minden jel szerint éjjel ismétlődik a tüntetés. Az esküdtek már előre meg vannak félemlítve. A franczia kormány eléggé tehetetlen e zavaros állapotok közepette.

Öngyilkos marhakereskedő.

Miskolcz, február 9. Szőke András marhakereskedő Sajó-Gömörben, jóra való becsületes ember, szerencsétlen üzleti spekulációba belebukott. De nemcsak hogy a saját vagyonát veszítette el, de még 3000 frt adósságot is csinált. A szerencsétlen ember ezt annyira szívére vette, hogy a Sajóba ölte magát. Halála meggyeserte mély szánalmat kelt.

NAPI HIREK.

— **A közvilágítás rendezése.** A jövő világitása kérdésének nehezen menő megoldásánál hasznos szolgálatot fog tenni Sopron város atyafiságos szivessége, melyel tegnap megküldötte Debreczennek az ottani közvilágítási szerződést, viszonzásul a magyarországi városok közvilágítását ismertető statisztikai adatokért. Sopron városa épen mostanában rendezte közvilágítást a gr. Batthiány Gézával kötött

szerződéssel, amelyet már a belügyminiszter is jóváhagyott azzal a módosítással, hogy a vállalat részére biztosított közszégi adómentességet 20 évre szállította le s a városnak a bruttó jövedelemben való részesedését az első 20 évre $\frac{1}{2}\%$, a 20-ik és 40-ik évek közti időben 1% s azontúl a szerződés lejártáig (1950.) 5% -ban állapította meg, amihez a vállalat is hozzájárult. A közvilágítás villamos rendszerű lesz, földalatti és földfeletti vezetékkel. A városnak 1929-ben és 1940-ben biztosítva van a megváltás; 1950-ben az egész berendezés ingyen száll a birtokába. A magánvilágítás ára hectowatt óránként 45 kr.; erőátviteli, fűtés és electrotechnikai céloknál pedig 2 kr., fokozatos árendmények mellett. 16 gyertya erejű izó lámpás közvilágításért 56 Watt fogyasztás mellett óránként 1.5 krt. fizet a város, ivilámpáknál megfelelő árak állapítottak meg. Amennyiben a soproni gázgyár részvényeinek legnagyobb része szintén a gr. Batthiány Géza kezében van, pótszerződés gondoskodik a két vállalat egyesítéséről. Sopron város eme szivességének Debreczen csakugyan hasznát veheti.

— **A h-böszörményi presbiteri választást megsemmisítették.** Az alsó szaboles-hajduvidéki református egyházmegye időszaki tanácsulése ma délelőtti ülésében minden vizsgálat nélkül megsemmisítette a hajdu böszörményi presbiterválasztást azon az okon, hogy 3800 szavazó volt és az elnök nem a szavazás tartama alatt, hanem előre kitűzte a zárórát, úgy hogy többen nem gyakorolhatták szavazati jogukat. A szavazás ugyanis a választás napján reggel 9 órától kezdődött és délutáni 4 óráig tartott. E rövid idő alatt 3800 polgár nem szavazhatott le. A tanácsulésen Zsigmond Sándor esperes és Lengyel Imre egyházmegyei gondnok elnököl, bírák voltak Pákozdy Lajos hajdunánási lelkész, Puky Gyula a kir. tábla elnöke és Rásó Gyula hajdumegyei alispán.

— **Huszonhárom év múlva.** Egy, az ujvilágba szakadt honfitársunk, földink jött haza néhány nappal ezelőtt Debreczenbe. Marjalaky Mihálynak hívják az érdekes magyart, aki szülővárosában kereskedő volt, most pedig százazrekre menő gulyáknak, méneseknek az ura a Sziklás-hegység láncolataitól borított Wyoming (Ueiming) nevű észak-amerikai új állam erdős mezőin. A koleráról és krachról emlékeztető 1873-ik esztendőben vándorolt ki s azóta csak egyetlenegyszer, 1879-ben látogatta meg régi hazáját. Bár abban a szabályos négyszögű államban, mely csaknem akkora nagyságu, mint Magyarország (253.000 □ kilométer) egyetlenegy magyar sem lakik, (kivéve néhány csupán Szvatupluk nyelvén értő magyarországi tótot) Marjalaky még most is tökéletesen jól beszél anyanyelvén. Az ujvilágban — mint említettük, — kitartó szorgalmával szép vagyont szerzett. Egy nagy állattenyésztő konzoreciumnak a tagja. A tagok magok ügyelnek fel száz meg száz angol négyszög mértföldön szabadon legelésző nyájaira s apró kunyhószerű házakban laknak a néptelen pusztaságon, mely roppant gazdag fűben, fában, vízben és vadakban. Wyoming még igen néptelen ország, alig van 70.000 lakosa. Főfoglalkozás az állattenyésztés. A szarvasmarhát az állam fővárosában Chyenne-ben vasutra rakják s onnan egyenesen a világ legnagyobb vágóhidjára Chicagóba viszik, ahol levágják és részint mint konzerv, részint pedig mint nyers hus kerül a vén Európába. Marjalaky nemcsak szép vagyont gyűjtött oda kint, hanem tekintélyt is szerzett. Így polgártársai nem rég serifnek is megválasztották. Most hosszabb ideig marad itthon s nem lehetetlen, hogy a Yellowstone völgyi csendes magányba debreczeni menyecskét is visz magával.

— **Eljegyzés.** Hosszúfalvai Hosszúfalussy Lajos borsodmegyei földbirtokos cs. és kir. tart. huszárhadnagy eljegyezte mikófalusi Bekény Péter szabolesmegyei földbirtokos, debreczeni lakos bájos és nagyműveltségű leányát Juliskát.

— **Debreczeni vendéglősné Konstantinápolyban.** A debreczeni jó humusról messze elvetődött a gesztenyehaju, karesu, szép Tömöry Zsuzsa: a törökök világszép fővárosában lakik; selyemben, bársonyban jár és könyökig duskálhat az aranyban. Így írja ő maga nagy Konstantinápolyból Debreczenben lakó nővéréhez Fazekas Jánosné Tömöry Sárahoz, (lakik Hajó-utca, Harsányi-ház), aki mint hivataloszolgá jóravaló felesége mellékesen ruhamosással foglalkozik. Regénybe illő dolog az, hogy szakadt el messze földre a debreczeni leány. A Tömöri Zsuzsát három éves korától egy előkelő debreczeni család nevelte és felnövelvén Kárpi Sándor honvéd hadnagyhoz adta feleségül. A hadnagy pár év múltán elhunyt külföldön s a fiatal özvegy, mivel szegénységbe maradt, nem akart hazajönni, hanem külföldön maradt, míg sok hányódás után eljutott Konstantinápolyba, ahol Rusz János bukaresti származásu ember felesége lett. Együtt aztán kibérelték a Hotel Pest szállodát és szorgalmas, takarékos életmódjukban vagyont szereztek. Ruszné Tömöri Zsuzsa ilyen vagyonos állapotban megemlékezett az ő Sára nővéréről, akitől még három éves korában elszakították. A debreczeni polgármesteri hivatalnál levélben tudakozódott is iránta és mivel arról értesítették, hogy Sára nővére életben van és Fazekas János hivataloszolgá neje, néhány darab aranyat és arczképet küldött, hasonlóképp arczképet kérve nővérétől. Fazekasné el is küldte az arczképét és a válasz már megérkezett Konstantinápolyból:

Alig mozdul a toll a kezemben, ahogy nézem az arczképedet, drága testvérem. Ennyire megöregegtél, ennyi ráncz az arczodon. Neked, aki otthon voltál. Így megöregegedhet az ember — otthon? És sirtam, két napig sirattalak kedves testvérem, sirattalak, hogy ránczos lett az az egykor olyan szép arczod.

Ilyen nagy testvéri szeretettel ír a husz év előttelszármazott Tömöry Zsuzsa. A levelében az a meglepő nyilatkozat is foglaltatik, hogy nem vágyik haza, bár szeretné a testvérét látni, de az urát és Konstantinápolyt már nem tudná elhagyni.

— **Belépés a Zion egylet körébe.** Február 15-én letelik azon kedvezményes határidő, mely alatt az egylet kötelékébe a felvételi díj fizetése nélkül belehet lépni. A miért is újból felhivatnak mindazok, a kik az egyleti rendes tagok sorába felvételt kívánnak, hogy a még hátralevő napokat saját érdekükben használják fel. Beléphetnek 50—60 éves koru egyének is. Bővebb felvilágosítást készséggel nyújt az egyleti titkár az egylethelyiségében naponta délután 5—6 óráig.

— **Hirtelen halál.** Nagy Sándor munkás tegnap reggel Tóth Mihály újföldi tanyáján, hol dolgozott, összeesett s azonnal meghalt. Holttestét a közkörházba szállították. Balkányi Emil dr. ker. orvos a rendőrség közbejöttével megvizsgálta a hullát s konstatálta, hogy a halált szivszélhűdés okozta.

— **Találatott.** Az ág. ev. filléregylet thea estélyén egy csipke sált találtak. Tulajdonosa átveheti Materny Lajos ág. ev. lelkész lakásán.

— **A menyasszony büne.** Megrázó és nem mindennapi családi drámáról beszélnek most a városban. A dráma részletei már a törvényszéket is foglalkoztatják. Ecsedi Eszter homokkert sor 178. sz. a lakó fiatal, egy napos asszony a büns. A szép fiatal leány megtetszett Nádasdi Istvánnak ki nem habozott sokáig, megkérte a kezét. A leány mással folytatott szerelmi viszonyt s mikor a kezét megkérték már szive alatt hordta első szerelmének gyümölcsét, de hogy azt elleplezze, beleegyezett e jegyváltásba. A ferfi hitt a leánynak, bizott ártatlanságában s tegnapelőtt 7-én meg is esküdtek. A büns leánynak volt annyi lelki bátorsága, hogy az oltár előtt se rejtse el szegényét s egy derék becsületes, munkás emberhez hozzá fűzze büns életét s tönkre tegye annak boldogságát, ki hitt, bizott ártatlanságában. Az esküvő megtörtént, a fiatal férj boldog volt, mert övé lett, akit szeretett, a menyasszony szinlelte az örömet, a boldogságot s így ámitotta el a férjét. Tegnap azonban, az esküvő után egy nappal bekövetkezett a családi dráma. Estenden férje nem volt odahaza, a fiatal asszony egyedül volt szobájában. Hirtelen rosszul lett, érezte, hogy nem sokára anya lesz, még volt annyi ereje, hogy az udvarra kimenjen. Egy félreeső helyen húzódott meg s nemsokára egy kis ártatlan fiúcska is volt vele, ki keservesen sirt, jajgatott. A büns s szivtelen anya kis gyermekét otthagya fetrengeni, sikoltozni, ő maga pedig visszatért a szobájába s lefeküdt. A házbeliiek, mikor az udvarra kimentek, gyermeksirást hallottak. Odasiettek, meg is találták a gyermeket, bevitték magukhoz. Kutatni kezdtek az anya után is s csakhamar rátaláltak a fiatal menyecske személyében, ki elősmerte, hogy ő a gyermek anyja, de azt is állítja, hogy szándékosan ment ki a szobából s a gyereket azért hagyta el, hogy férje ne tudjon meg semmit s tovább is higgyen az ő ártatlanságában. A kis gyermeket gondozták, de hasztalan, mert az éj folyamán meghalt. A férj is megtudta az esetet s látva boldogságának ily váratlan megsemmisülését, elhagyta a házat. A rendőrség a családi dráma ügyében az előzetés vizsgálatot megtartotta s a további sürgős intézkedések végett az iratokat áttette a kir. ügyészséghez, hol majd a fiatal asszony menyasszonykori büneért, a gyermekgyilkosságért szigoruan lakolni fog.

— **Köszönetnyilvánítás.** Dr. Szántó Sámuel ur megb. anyósa özv. Deutsch Jakabné urnő végakaratahoz képest 25 az az huszonöt forintot küldött a Chebra-Kadisa részére oly czélből, hogy a szegény betegek közt osztassék ki. A midőn ezen összeg átvételét nyugtázni van szerencsénk, nem mulaszt-hatjuk el dr. Szántó Sámuel urnak a nemes adományért szegény betegek nevében is a Chebra hálás köszönetét kifejezni. Debreczen, 1898. február hó 8-án, Biederman József egyleti elnök. Kuthi Zsigmond jegyző.

x **Crème-Iris-szerék.** Ha ön ezen kitüntett és ártatlan pipere-szert folytonosan használja, akkor ön mindig kifogástalan, tiszta, fellünő szép arczbőrrel fellünést fog kelteni és ezzel legjobban lehet eltávolítani hasadozott bőrt, repedezett kezét, éttárs, arczvörösséget stb. Crème-Iris, Crème-Iris-Szappan és Crème-Iris-Puder mindenütt kapható. Weiss és Társa gyógyszerészek, Giessen és Bécs Körnüherring 6.

x A t. hölgyszövetség figyelmébe. Értesítjük a t. hölgyszövetséget, hogy Merza és Pongor (Budapest, IV. Kristóf-tér 2. sz.) átvették Császár, Barzen és Társa divatszövet- és mosókemé áruházát. Ezen elsőrangú cég megszerezte a legremekbbrébb újdivatokat és a legújabb béli kelméket, melyeket állandóan nagy választékban tart raktáron. Jó hírnevük van az új tulajdonosoknak és a mellett szolid kiszolgálással és olcsó árakkal érdemlik ki a közönség teljes megalégedését. Vidéki megbízásokra kiváló gondot fordítanak és mintákat ingyen és bérmentve küldenek.

Gyászrovat.

† **Lipcey Tamás.** Tisza-Füred híres főszolgabírája: **Lipcey Tamás** birtokos mint részvétellel értesülünk elhunyt. A boldogult a régi jó táblabíró világból itt felejtett alak volt, igazi prototípusa a szeretetreméltó hótiszta jellemű magyar embernek. Messze földön Tamás bátyának szülötték a nagy kedélyű főszolgabíró, akit ismertek és nagyrabecsültek Debreczenben is. Egyik fia a mi városunkból is házasodott. A boldogult vármegyei életben tekintélyes szerepet vitt. Mindig a szabadelvű politika híve volt. Képviselőjelöltnek többször föl akarták léptetni és amilyen nagy népszerűségnek örvendett meg is választották volna. Mindig a szabadelvű politika híve volt. A boldogultban **Lipcey Ádám dr.** a magyar hírlapírás e kitünősége, az **Országos Hírlap** felelős szerkesztője a nagybátyját gyászolja.

† **Babios Béla** egri közjegyző elhunyt. A boldogult **Babios József** országgyűlési képviselő testvére.

VIDÉK.

Hírek Szoboszlóról. A „H.-Szoboszlói Takarékpénztár Részvénytársaság” február 6-án tartotta meg XXVIII. évi rendes közgyűlését, amelyen tudomásul vették az igazgatósági és felügyelőbizottsági jelenéseket s az osztalékot 100 frtos névértékű részvények után 13 frtban állapították meg. Ezután kezdetét vette a felügyelőbizottság választása. Eddigi rendes tagok voltak: Róth Lajos, Sárny Pál és Malatinszky Kálmán. Megválasztottak: Róth Lajos, Sárny Pál és Kovács Gyula polgármester egyhangulag, közfelkiáltással. Pótagok lettek Malatinszky Kálmán és Sárny Lajos Kabárol.

Ezzel a gyűlés véget ért.

A Hajdumegyei Takarékpénztárral egyesült kölcsönös segélyező szövetkezet február 6-án délután 2 órakor tartotta alakuló közgyűlését, melyen Adler Samu vezérigazgató elnökölt. Az alapszabályok elfogadtatván, konstatáltatott, hogy 2000-nél jóval több törzsrésztvény lett jegyezve.

Az alapszabály szerint a szövetkezet elnöke és titkára a Hajdumegyei Takarékpénztár igazgatója és titkára. Az igazgatóság tagjait megválasztottak Adler Samu igazgató ajánlatára: ifj. Agárdy Lajos, Bor János, dr. Grósz Adolf, Grünberger Adolf, Király Gábor, D. Szabó Mihály. A felügyelő bizottság tagjaiul beválasztottak: Pénztáros István, dr. Molnár Gyula, Fehér Gábor, Aufferber Bernát.

Az életrevaló egyesület megteremtője: Adler Samu takarékpénztári igazgató.

A h.-szoboszlói ev. ref. egyháztanács és képviselőtestület ujjalakítása február 6-án ment véghez, minden különösebb érdeklődés nélkül. Megválasztottak csaknem kivétel nélkül a régi tagok. Csupán az első tizedben volt mozgalmassabb a választás. Politikai szempontok a választásánál nem érvényesültek.

Vegyés.

Azok a vasutasok! Alfred Capus, aki mindig talál valami kifigurázandót a Figaro hasábjain, most a vasuti szakoktatók rovására írja a következőket:

Jegyszedő (aki felé egy összeszaggatott ruhája, vértől borított utas közeledik): A jegyét, uram?

Az utas, megrémülve: A jegyemet!?

Jegyszedő, hidegen: A jegyét, uram!

Az utas: De az Isten szerelmére!...

Nincs meg a jegyem!

Jegyszedő: Akkor nem érzetem ki.

Az utas: De hát nincs tudomása a borzasztó szerencsétlenségekről?!

Jegyszedő: Nekem csak arról van tudomásom, hogy az urnak nincs jegye.

Az utas: Nézzen rám, nézzen véres tagjaimra! Hiszen csak egy csepp, hogy tönkre nem zúzódtam!

Jegyszedő: Engem nem azért állítottak ide, hogy az urat bámuljam, hanem azért, hogy ellenőrizsem a jegyeket.

Az utas: Ezer ördög! Már elég! Hisz rohamom kell haza, hogy ápolás alá vegyem magamat!

Jegyszedő: Hol a jegye?

Az utas: Brestben, vagy hol a pokolban! Elvesztettem! Kiröpült a kalapommal együtt!

Jegyszedő: Ha valakinek van jegye, azt ne veszítse el.

Az utas: Hiszen mondtam már! Két vonat ütközött össze. Iszonyu szerencsétlenség történt!

Jegyszedő: Mikor megtörtént az összeütközés, első sorban is a jegyére kellett volna gondolnia. Egy utasnak mindig a jegyére kell ügyelni, még összeütközéskor is... Én ugyan ki nem érzetem jegy nélkül. Jöjjön az állomásfőnökhöz! (Elhúzza a vérbe borult, ájuldozó alakot.)

A kedélyes sirások. Bergeracban, egy franciaországi kisvárosban történt, hogy a sirások Szilveszter éjjelén nagyon jól mulattak és valami tréfán törték a fejüket. A sirások tréfája, ez már így magában véve is különösen hangzik. De maga a tréfa még különösebb volt. Újév reggelén elmentek az eltemetettek hozzátartozóihoz — boldog újévet kívánni és följajlották szolgálataikat a jövőre nézve. Tréfájuk azonban nagyon rosszul végződött, mert már azok, akiket először üdvözöltek, elrettentő példaként minden sirásnak, — úgy elverték őket, hogy majdnem nekik is sirba kellett feküdniük.

II. Edison. A villamosság ezermesterének, Edisonnak a fia is a felfedezések terére lépett és konstatálnunk kell mindjárt azt, hogy tulatesz még az apján is. Bizonyos, hogy olyan híres embernek a fia nem kezdheti el a dolgot csekélységekkel. Most már önálló felfedező a fia is, és amivel a nagyreményű örökös megkezdte a feltalálást, az nem más mint a gondolatok lefotografálása. Az egész felfedezés még titok, amit eddig tudnak róla, az a következő: Edison ur elővesz egy embert, lenyirja a haját, valami ragadós anyagot önt a fejére és azután titokzatos készülékével fotografikus felvételeket csinál az illető ember gondolatairól. Edison felfedezésénél abból indult ki, hogy nagy gondolatok, azaz valami nevezetes dologról való gondolatok, megdagasztják a fejet, míg kisebb, jelentéktelenebb gondolatok csak igen kis dudorodásokat idéznek elő. Ez minden, ami eddig a felfedezésről kiszivárgott. Ha igaz a dolog, akkor II. Edison feje mindenesetre nagyon meg lehet dagadva.

Sátán a templomban. Bourbonban, Észak-Amerikában, a múlt vasárnap az ottani Bethel nevű templomban Akin ur, a hitközség lelkésze, a sátánról mondott prédikációját. A lelkész igen jó szónok s az ördögöt igen élénken festette, úgy annyira, hogy híveit elfogta a félelem. Prédikáció közben egyszer csak kinyílt egy oldalajtó s a hívek borzalmára egy nagy szarvu és hosszú farku vörös ördög jött be, e szavakkal köszöntve az egybegyűlteket: „Én vagyok a sátán és valamennyieteket magammal viszek.” Képzelve a hívek rémületét; a nők ájuldozni kezdtek; a kinek volt elég lelki ereje, az futott kifelé. A nagy zűrzavarban a kályhát feldöntötték, melynek parázsából a templom kigyuladt. Mire a hidegvérűebbek a rendet helyre tudták állítani, a templom már lángban volt és mihamar porrá égett. A sátán a zűrzavarban eltűnt, de másnap a lelkész fia bevallotta, hogy ő tréfálta meg a hívőket. Tudta, hogy atyja milyen prédikációt fog mondani s az ördög uniformist előre titokban beszerezte gondolván, hogy ezáltal nagy zenebonát fog csinálni. A fia most a hüvösön van.

Ingatlanok forgalma.

A debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál.

1. Györfly József és ifj. Györfly József eladják 1741. sorszámu házukat Rácz Lajos és neje Szebeni Mária 3500 frtért.

2. Pemzés Imre szepesi 12 % nyilas tanyabirtokának felerészét elajándékozta neje szül. Tiszai Sárának 7680 frt. értékben.

3. Erdélyi János és neje Horváth Juliánna megveszik Móricz András 120 négyszögöl területű majorsági földjét 600 koronáért.

4. Kozma József és neje Szabó Zsuzsanna 2 hold 100 □ öl területű ondódi földjüket eladják özv. Szabó Sándorné Tóth Juliánnának 550 frtért.

5. Bartha Dániel mint gyám és Eszenyi Juliánna Szentpéri Mihályné eladják 9031. és 9032. hozs. ujosztázu szántó földjüket özv. Ferge Istvánné Kovács Zsuzsánnának 1600 frtért.

6. Csonka Terézia Ganovszky Lajosné és társai tulajdonát tevő 150 □ öl területű ingatlant megveszik Fielgel Mária és Garezár János 246 frt 25 krért.

7. Csonka Terézia és társai tulajdonát tevő ingatlant megveszik Kerékgyártó Sándor és neje Farsang Róza 374 frtért.

8. Szathmári András és neje Erdélyi Zsuzsanna megveszik Végh János és neje László Zsuzsanna Csapó-kerti szőlőjét 1240 frtért.

9. Szigeti István és neje Sági Juliánna megveszik Szilágyi Imre és társai 427. szs. házat 3100 frtért.

10. Boros György és neje Tóth Juliánna megveszik Konez Lajos és tsai 14 hold 370 □ öl területű ondódi földjüket 4760 frtért.

DEBRECZENI VÁROSI SZINHÁZ.

Folyószám 130. Páros bérlet 104. sz.

Ma, szerdán, 1898. évi február hó 9-én:

A hivatalos feleség.

Színmű 5 felvonásban. Savage Lol regénye után írta Olden Hans. Fordította Komor Gyula.

Személyek:

Gregorovics György, uagyhazozog Szentos J. Veleozki Konstantin, császári tanácsos Haday S. Kovács F. Veleozky Sasa) Konstantin Komjáthy Veleozky Boris) unoka öcsesei Vidor D. Paliesin, herezegző — — — Csigaházy

Dózia, Ignatyev, Lenox

Helén Ismeret, Petrov, Seviés, Fridrich, De Lau

Holnap

M

Csokon

Fele

Fóm

Uj t

Sz

Kár

Ra

ozm. n
a krét
Könyv
kérek
jelző t
ruhát
menten
játék-
együtt
előlege

a sz

Fórak

Krist

Az

Á R

Az 188
tott ált
lspitott
eladási,

Kötelez

Zs A

A. As

B.

0. Kir

1. Lá

2. Els

3. Zse

4. Els

5. Kö

6. Ke

7. Ba

8. Ta

11. Fir

11.

12. Du

12.

Csírke

A zsák

A. B.

7.

11.

D

Dózia, leánya	— — — —	Halmi M.
Ignatyev, grófnő	— — — —	Cserényi
Lenox Arthur nyugalmazott amerikai ezredes	— — — —	Szatmáry
Helén	— — — —	Komjáthyne
Ismeretlen nő	— — — —	Kiss Irén.
Petrov Iván, őrnagy	— — — —	Bartha I.
Sevies, hadnagy	— — — —	Tanay Fr.
Fridrich báró	— — — —	Fenyéri M.
De Launay Juliane, Zsófia ne- velőnöje	— — — —	Cserényi M.

Holnap esütörtökön, 1898. évi február 10-én:

Az ember tragédiája.

Madach Imre drámai költeménye.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.
Felelős szerkesztő: Konez Ákos.
Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

NYILT-TÉR.

Új találmány! Urak figyelmébe!

Szabadalmazva az összes államokban.

Kártyajáték-számjelző tábla

Kávésok és kaszinók figyelmébe!

A kártyajáték-számjelző tábla 12 négyzetű sz. nagyságú, emallírozott, esinos kiállítású. Pótolja a kártyát, mely a kártyát rongálja és a kezét piszkítja. Könnyen kezelhető. Tartli és Piquet-játék kedvelők kérjék kávéházban, "kaszinókban" a kártyajáték-számjelző táblát. A kártyajáték-számjelző tábla megőrzi a ruhát is a bepiszkítástól. Illusztrált prospektust díjmentesen küldök. Két darab az az egy pár kártyajáték-számjelző tábla ára 3 forint. Használati utasítással együtt. — Csomagolás 10 kr. — Megrendelések a pénz előleges beküldése vagy utánvét mellett eszközölhetnek.

Nagy István

a sz. kártyajáték-számjelző tábla feltalálója és előkészítője.

Budapest, VII. Csömör-ut 69. szám.

Főraktár Budapest: Kertész Tódornál
Krisztóftér. — Vidéki elárúsításra főraktáros kerestetik.

259.

Az „ISTVÁN” Gőzmalom társulat

örleményeinek

ÁRJEJYZÉKE

saját raktárában.

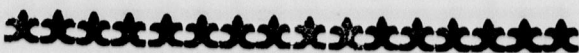
Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malomgyűlésen megállapított 1887. évi június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Kötelezettség és engedmény nélkül készpénzfizetés mellett.

ZSÁKKAL EGYÜTT.

	100 kiló	
A. Asztali dara nagyszemű	20.40	
B. " " apró szemű	19.80	
0. Királyliszt	19.80	
1. Lángliszt kivonat	19.60	
2. Elsőrendű zsemlyeliszt	19.20	
3. Zsemlyeliszt	18.80	
4. Elsőrendű kenyérliszt	18.40	
5. Közép kenyérliszt	18.—	
6. Kenyérliszt	17.60	
7. Barna kenyérliszt	16.—	
8. Takarmányliszt	11.20	
11. Finom korpa zsákkal	4.80	
11. " " zsák nélkül	4.60	
12. Durva korpa zsákkal	5.—	
12. " " zsák nélkül	4.80	
Csirke buza zsák nélkül	3.—	
A zsákok súlytartalma — teljsulyt tiszta súlynak véve.		
A. B. 0—6 számig	85 kiló	
7. és 8. szám	70 "	
11. 12.	50 "	

Debreczen, 1898. február 9. 63-1-1

Eugen herczeg szobor sorsjegyek

Huzás

Főnyeremény

már holnapután

42-12-7

75.000 korona érték

Sorsjegyeket 50 kr-ával ajánl:
Közgazdasági bank Debreczen,
Alföldi takarékpénztár „
Szent-Királyi Tivadar „

A Nagy-hatvan-és Kis-mester-utca sarkán levő,

Kovács József ügyvéd tulajdonát képező 1442. sz. házban

az emeleti 6 utcai szobát, előszobát, fürdőszobát, cselődszobát, konyhát, kamarát tartalmazó lakosztály, —

vízvezetékekkel, gázvezetékekkel ellátva, f. évi május 1-től bérbeadó. Az udvarban kitünő ivóvízű kut van.

Értekezni lehet a tulajdonomos ügyvédi irodájában: Nagy. Hatvan-utca 1443. sz. a.

A Mauthner-féle

hirneves

konyhakerti- és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett

medve-védjeggyel

valamennyi nagyobb fűszer- és vaskereskedésekben kaphatók.

A Budapesten Andrassy-ut 23. szám alatt létező Mauthner Ödön cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragasztva, a medve-ábrával és a Mauthner névvel jelölve, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

A Közgazdasági bank részvénytársaság VI. évi rendes közgyűlését

1898. évi február 27-én délelőtt 10 órakor tartja meg Debreczenben, a városháza kis-tanácsstermében,

melyre a t. részvényesek azon figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy az alapszabályok értelmében a közgyűlésen jogaikat csak úgy gyakorolhatják, ha részvényeiket a közgyűlés előtt legalább három nappal a társulat pénztáránál vagy Budapesten a Magyar ipar- és kereskedelmi banknál leteszik.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság évi jelentése a lefolyt 1897. évi üzletről.
2. A felügyelő bizottság jelentése s ennek kapcsán
3. Határozathozatal, a múlt évi nyereség felosztására és az igazgatóság e tárgyban indítványára vonatkozólag.
4. Határozathozatal a felmentvény megadása tárgyában.
5. Az igazgatóságból sorrend szerint kilépett 3 igazgatósági tag helyének 3 évre leendő betöltése.
6. Az igazgató-tanácsból sorrend szerint kilépett 5 tag helyének 3 évre s az időközben leköszönt 2 tag helyének 2 évre leendő betöltése.
7. Az igazgatóság tagjai évi díjazásainak megállapítása 3 évre.
8. A felügyelő bizottság tagjai évi díjazásainak megállapítása 3 évre.
9. Az igazgató-tanács tagjai napi-díjainak megállapítása 3 évre. Debreczenben, 1898. évi február 5-én tartott ülésünkből.

Az igazgatóság.

* **Jegyzet.** Az évi mérleg, valamint az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése 8 nappal a közgyűlés előtt a társulat irodájában a részvényesek rendelkezésére áll.

Gyógyszertár a „Szent-Háromság” KASSÁN.

Ugyancsak hosszabb tapasztalat után és számos esetben kipróbált és kitűnő gyors és biztos hatásu szer az Adamek-féle kassai

„Kárpáti kőszvény folyadék”

melynek használata után mindig biztos a jó siker.

1 üveg 1 korona.

Továbbá férfiak részére — kifolyásnál — mint feltétlenül megbízható szer az Adamek-féle

„Kresolin”

feeszkendő víz, melynek használati utasítással együtt **1 korona** az ára.

Minden saját készítményü szerem a gyógytár védjegyével és sajátkezü aláírással van ellátva.

Eredeti minőségben és eredeti árban kapható egyedül a „Fehér Hattyu” gyógy-szertárban Debreczen, főter (Piacz-utca) 2144. Tamassy ház.

Ugyanitt kaphatók még jutányos árban a hozzávaló feeszkendők, kötszerek és szuszpensoriumok stb. 134-6-1

Hajdu m. nagyközségben egy jóforgalmu

vegyes üzlet

(rőfös, rövidáru, fűszer, vas és temetkezési cikkek) más vállalat miatt azonnal átadandó. Czim a kiadóhivatalban.

A debreczeni kir. főügyészség.

349.
fil. 98.

Árlejtési hirdetmény.

A debreczeni kir. főügyészség részére szükséges s a nagyméltóságú m. kir. igazságügyminiszterium folyó 1898. évi január hó 25-én 67662./I. M. 97. II. szám alatt kelt magas rendeletével összesen 324 frt 70 kr. összeg erejéig beszerzésre engedélyezett s folyó 1898. évi június hó 15-ik napjára szállítandó butorzat beszerzését árlejtés útján kívánom biztosítani.

A beszerzendő butorzi tárgyak a következők:

1. 1 drb. pamlag	33 frt — kr.
2. 2 támlás-szék (fauteuil) egyenként 22 frtjával	44 — —
3. 2 szekrény 35 frtjával	70 — —
4. 1 mosdó szekrény, felszereléssel	22 — —
5. 1 asztal, pamlag elé	18 — —
6. 1 írat-állvány	8 — 50
7. 1 álló vasfogas	5 — —
8. 1 kályhaellenző	7 — —
9. 1 fatartó	6 — —
10. 1 kályhakészlet	8 — —
11. 1 íróasztalkészlet	16 — —
12. 1 karszék	5 — —
13. 2 Thonet szék 2 frt 75 krjával	5 — 50
14. 1 papirkosár	3 — 20
15. 1 köpölda	1 — —
16. 1 szőnyeg	20 — —
17. 1 íróasztal	52 — —

Felhivom ennél fogva mindazokat kik ezen butorzi tárgyak szállítására vállalkozni hajlandók, hogy 50 kros bélyeggel ellátott, szabályszerűen kiállított és aláírt, 32 frt 47 kr bánatpénzzel, vagy ugyanannyi értéket képviselő óvadékképes értékpapírral felszerelt írásbeli zárt ajánlataikat folyó 1898. évi március hó 10-ik napjának reggeli 9 órájáig a vezetésem alatti debreczeni kir. főügyészség iktató hivatalában adják be; az elkésztett érkezett, vagy hiányosan felszerelt ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az árlejtési feltételek a kir. főügyészségi irodában, a hivatalos órák tartama alatt bármikor megtekinthetők.

Ajánlatok csak együttesen valamennyi szállítandó tárgyra fogadhatnak el.

Debreczen, 1898. február hó 8.

Pongrácz Jenő,
kir. főügyész.

Homokkerti nagymalom városi lisztraktára.

Van szerencsém t. vevőimet értesíteni, hogy a „Brüll és Kardos” czég alatt vezetett

liszt-, korpa- és só-nagyraktárunkat

(Egyháztéren a Kereskedelmi akadémia mellett)

saját számlámra átvettem és azon kedvező helyzetben vagyok, miszerint ugy sima, mint műörlésü lisztjeimet elismert kitűnő minőségük mellett a legolcsóbb árban számíthatom.

Szives megrendeléseiket kérem

Debreczen, 1898. február hó.

tisztelettel

Kardos Lipót.

←→ Friss élesztő kétszer naponta! →←

Kitűnő fogós (g. iffg) lisztek.

Buza, rozs és tengerliszt.

Meghívó.

A Nagy-Létai Takarékpénztár Részvénytársaság

1898. évi február hó 23-án délelőtt 10 órakor Nagy-Létán saját helyiségében tartja

III. évi rendes közgyűlését

melyre a t. részvényes urak tisztelettel meghívotnak.*

Tárgysorozat:

1. A közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére két tag kijelölése.
2. Az igazgatóság jelentése.
3. A felügyelő-bizottság jelentése.
4. Az évi zárszámadások beterjesztése, a nyeresemény felosztása s ezzel kapcsolatban az igazgatóságnak és felügyelő-bizottságnak a felmentvény megadása.
5. Elnökválasztás.
6. Vezérigazgató választás.
7. 9 igazgatósági rendes- és 9 póttag választása.
8. 3 felügyelő-bizottsági rendes- és 2 póttag választása.
9. Az igazgatósághoz beadott esetleges indítványok.

* Jegyzet. A közgyűlésen szavazati jogát csakis azon részvényes gyakorolhatja, kinek neve a közgyűlést megelőzőleg legalább 30 nappal a részvénykönyvbe beiratott és aki részvényeit, avagy az azok elhelyezését igazoló nyilvános számadás alatt álló intézet által kiállított elősmervényt a közgyűlésen bemutatja.

Mérleg.

Főkönyvi lapszám.	Vagyon	Összeg		Főkönyvi lapszám.	Teher	Összeg	
		frt	kr.			frt	kr.
7	Felszerelés	850	—	18	Alaptőke	50000	—
10	Váltó bélyeg	50	—	45	Tartaléktőke	2080	—
30	Alapítási költség	127	60	93	Kártartalék	520	—
55, 107, 109, 112, 118, 121, 123.	Adósok	833	80	94	Nyugdíj alap	104	—
62	Előleg	330	—	15	Viszlesszámítás	138259	50
70	Ingatlan	223	90	92	Osztalék 1896. évről	36	—
78	Kölcson	13137	50	106	Átmeneti kamatok	4029	82
16	Átmeneti viszlesszámítás kamata	1209	35	116	Könyv betét	66957	34
115	Váltó	250514	01	84	Nyeresemény áthozat	50.79	—
124	Kétesek	42	—		Ez évi nyeresemény	7862.21	7913
119	Pénztári készlet	581	50				
		267899	66			267899	66

Nagy-Léta, 1897. december 31-én.

Éles Imre,
pénztárnok.

Fisch Ignác,
vezérigazgató.

Wechsberg János,
könyvelő.

Árva Mihály, Bay Sándor, Fisch Lajos, Dr. Fischer Áron, Guba József, Irinyi Lajos, Kovásznay Ákos, Marjai Péter, Szabó Zsigmond, Szirma István, Weber Sándor.

Jelen mérlegzámilát az intézeti fő- és mellékönyvekkel összehasonlítván, azokkal mindenben egyezőnek és helyesnek találtuk.

Bechert Manó, Handtel Vilmos, Kóhalmy Ferencz, Kovásznay Marczel, Leitner Mór.
felügyelő-bizottsági elnök.

„Csokonai” nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1897.